

РЕШЕНИЕ

№ 7811

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7851** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от И. В. - Заместник – кмет на Столична община, чрез процесуален представител – главен юрисконсулт – П. К., срещу Решение от 25.06.2024 г. на 103 – ти състав, по НАХД № 15281 / 2022 г. по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № СО – Т – Ю – 22 – 26Т – 160 / 11.10.2022 г., като незаконосъобразно.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът намира, че основният мотив на СРС за отмяна на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, е незаконосъобразен. Според СРС са налице съществени процесуални нарушения на процедурата по издаване на НП, а именно – не е спазен шестмесечният срок от съставянето на АУАН за издаване на наказателното постановление, съгласно чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. В жалбата се излага твърдението, че АУАН е връчен на представител на дружеството на дата 15.06.2022 г. Според изложеното в жалбата, може да се приеме за безспорно, че с връчването на АУАН давността от шест месеца е прекъсната и от този момент е започнала да тече нова шестмесечна давност за издаване на наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. П. с пълномощно по делото. Иска от съда да отмени решението на СРС по мотиви,

изложени в жалбата. Претендират се разноси по делото.

Отвeтникът по касационната жалба „Бистро 55“ ООД, не се явява и не се представлява.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата. Въззивният съдебен акт на СРС е правилен и законосъобразен.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Прието е, че на 21.02.2022 г., около 13:00 ч. в [населено място], район „С.“, [улица], в търговски обект „Г. бар“ стопанисван от „Бистро 55“ ООД от свидетеля И. М. – „главен инспектор“ в Столичен инспекторат към Столична община и П. С. – старши инспектор от Столичен инспекторат била извършена проверка по спазване на изискванията на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община в търговския обект. На посоченото място служителите на Столичен инспекторат към СО констатирани, че дружеството не е изпълнило задълженията си да ползва при експлоатация на търговския обект мястото съобразно одобрената схема по чл. 28б, тъй като разположените пред обекта подвижни съоръжения (53 броя маси и 170 броя столове) заемали 175 кв. м. публична общинска собственост, вместо 25. 50 кв. м. площ. Заетата площ била измерена с техническо средство – ролетка „Фиберглас“ 30 м. Съставен бил констативен протокол № КП – 22 – 0006378 от 21.02.2022 г.

Въз основа на установеното при проверката св. И. М. съставил срещу „Бистро 55“ ООД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22 – 26Т – 160 от 17.03.2022 г. за нарушение на чл. 28б, ал. 5 от НРУИТДТСО, а именно за това, че на 21.02.2022 г., около 13:00 ч. в [населено място], район „С.“, [улица], юридическото лице „Бистро 55“ ООД, стопанисващо търговски обект „Г. бар“, не е изпълнило задължението си да ползва мястото съобразно одобрената схема по чл. 28б, като разположените пред обекта подвижни съоръжения (53 броя маси и 170 броя столове) заемали 175 кв. м. публична общинска собственост, вместо 25. 50 кв. м. площ. Актът бил подписан от актосъставителя и от свидетеля, присъствал при установяване на нарушението и съставянето на акта. Представител на дружеството е бил поканен, но не се е явил за съставянето на АУАН. На упълномощен представител на дружеството – Й. Г. Н. бил връчен препис от АУАН на дата 15.06.2022 г. В срока предвиден за това от дружеството не са правени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на нарушението и дадената му правна квалификация Д. Б. – заместник – кмет на Столична община издал обжалваното пред СРС НП № СО – Т – Ю – 22 – 26Т – 160 от 11.10.2022 г.

Софийският районен съд от правна страна приел, че жалбата на „Бистро 55“ ООД е основателна. Нарушена е разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Съгласно тази разпоредба образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. По силата на чл. 183, ал. 3 и 4 от НПК срокът, който се изчислява в седмици и месеци, изтича в съответния ден на последната седмица или на съответното число на

последния месец. Когато последният месец няма съответно число, срокът изтича в последния ден на месеца. Според СРС, АУАН е издаден на дата 17.03.2022 г., т. е. наказателното постановление е трябвало да бъде издадено до дата 17.09.2022 г. Доколкото това е бил почивен ден (събота), то срокът за издаване на НП е бил 19.09.2022 г. – първи присъствен ден. Обжалваното НП е било издадено на дата 11.10.2022 г., т. е. повече от 20 дни след изтичане на давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. При тези мотиви СРС е приел, че възможността да се ангажира административнонаказателната отговорност е погасена. Наказателното постановление № СО – Т – Ю – 22 – 26Т – 160 / 11.10.2022 г., като незаконосъобразно, е отменено.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно. Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи, а именно, че е изтекъл шестмесечният срок за издаване на НП, като началото на този срок е било поставено от датата на съставяне на АУАН, а именно: 17.03.2022 г. Изводите на СРС се споделят напълно, поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни (аргумент от чл. 221, ал. 2, изр. 2 – ро от АПК).

По отношение на основния аргумент в касационната жалба, а именно – давността от шест месеца е била прекъсната на датата, на която е връчен АУАН на упълномощен представител на дружеството – Й. Н., съдът намира, че той е неоснователен. Това е така по следните съображения: Действително АУАН № 22 – 26Т – 160 от 17.03.2022 г. за нарушение на чл. 28б, ал. 5 от НРУИТДТСО, е бил връчен на Й. Н. на дата 15.06.2022 г. Това действие обаче не е довело до прекъсване на давността от 6 месеца, установена в чл. 34, ал. 3 ЗАНН. С Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни, като с тяхното изтичане се погасява безвъзвратно възможността на държавата в лицето на съответния административен орган да реализира правомощията си по съответното материално административнонаказателно правоотношение, възникнало между държавата и дееца с факта на извършеното административно нарушение. С изтичането на шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН от издаването на АУАН отговорността на дееца се явява погасена по давност. Наказващият орган е трябвало да прекрати административнонаказателното производство, а не да издава НП.

С Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че спрямо давностните срокове по чл. 34 ЗАНН приложение намират и правилата за спиране и прекъсване на давността по смисъла на чл. 81 от НК.

Съгласно чл. 81, ал. 2 от Наказателния кодекс (НК), давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

Във връзка с посоченото в доктрината и съдебната практика е формирано становище, че давността не се прекъсва от извършените действия по реда на чл. 52, ал. 4 ЗАНН; от действията по събиране на доказателства на досъдебна и съдебна фаза; от действия по призоваване на привлеченото към отговорност лице; от действия по връчване на относимите в съответното производство книжа – обвинителен акт, АУАН, НП и т. н. В този смисъл са Тълкувателно решение № 28 от 02.03.1959 г. по н. д. № 19 / 59 г., ОСНК на ВС, Решение № 46 от 01.04.1985 г. по н. д. № 16 / 85 г., I – во н. о. на ВС,

Решение № 305 от 17.05.2002 г., I – во н. о. на ВКС.

В съдебната практика е формирано становище, че сроковете по чл. 34 ЗАНН се считат за прекъснати с образуване на наказателно производство за същото деяние и не текат, докато наказателното производство е висящо. (в този смисъл Тълкувателно решение № 112 от 16.12.1982 г. по н. д. № 96 / 82 ОСНК на ВС)

Всъщност в конкретния случай органът е трябвало да приложи разпоредбата на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, за да спре давността. По делото са налице доказателства, че са правени няколко опита за връчване на АУАН. Видно от протокол за посещение за връчване на АУАН, на 28.03.2022 г. е направен опит за връчване на АУАН. Посочено е, че лицето не е открито. На дата 06.04.2022 г. е направен втори опит. Отново, от служител на район „С.“, е посочено, че лицето не е открито. При това положение са били налице предпоставките на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, а именно – когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен, това се отбелязва в акта и производството се спира. Вместо да бъде спряно производството, връчването на АУАН е възложено на служители на Инспектората на СО. Като резултат от това, АУАН е връчен на дата 15.06.2022 г., но шестмесечният срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН не е спиран, респ. не е бил прекъснат. Наказателно постановление № СО – Т – Ю – 22 – 26Т – 160 е издадено на дата 11.10.2022 г., т. е. след шестмесечния срок.

СРС е приложил правилно закона. По силата на задължителните указания на ППВС № 10 от 28.09.1973 г. по н. д. № 9 / 1973 г. съдилищата са длъжни да следят служебно за изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Ако се установи, че те са изтекли, НП трябва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XV – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.06.2024 г. на 103 – ти състав по НАХД № 15281 по описа на СРС за 2022 г.

Решението е окончателно.